

DODATEK TYGODNIOWY

do Gazety Lwowskiej.

Prenumerata na „Dodatek Tygodniowy“ osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 zł., z przesyłką pocztową 5 zł. wal. austr.

N° 49.

Dnia 5. Grudnia 1868.

Lustracya Województwa Ruskiego, Ziemi Lwowskiej.

(Ciąg dalszy. — Ob. nr. 48.)

Starostwo Lwowskie.

Wieś Zniesienie

przy Przedmieściu lwowskiem za Wysokim Zamkiem leżąca.

Possessorką tej wsi WJMśc Pani Ewa z Kunieckich Potocka *vigore juris communicativi* od ś. p. Króla Augusta III. *de data* w Warszawie *die 7. Junii 1752.* sobie łaskawie konferowanego, *item* intromissyi do tej wsi po śmierci męża swego wziętej, i przed Aktami grodzkiemi lwowskimi *feria 2da ante festum s. Valentini Presbyteri et Martyris proxima anno Domini 1764.* zeznanej. Ta wieś podług opisanja osobliwego ma spokojne używanie granic. Poddanych w niej jest *in Nr. 60;* z tych dwóch do usługi dworskiej, dwóch do arendy ekscypuje się, reszta do intraty. Powinności ich takie: siedzący na dwóch ćwierciach dwa dni w tydzień przez rok cały, ⁸⁾ po dwie kury i po gr. 10 czynszu; ⁹⁾ z jednej ćwierci po dniowi w tydzień, kto ma czem, robi, po kurze jednej i po gr. 5 czynszu daje; z chałupy pańszczyzny nie robią, proporcjonalnie tylko czynsz, jako w inwentarzu, po pół kury i po półtrzecia grosza czynszu dają, zakoski, obkoski, zażynki, obżynki robią, i szarwarki do naprawy dróg odbywają, stróżę kolejno dzienną i nocną odbywają. Tkaczów w tej wsi nie masz, dziesięciny pszczelnej nie masz, jako wyraża Inwentarz osobliwie opisany, przez Urodzonego Jana Kryńskiego podpisany i zaprzysiężony, do Prześw. Kommissyi odesłany. Z tych tedy powinności roczną stanowiąc intratę, prowent taki:

	fl.	gr.
Dni ciągłych na rok 1716, dzień à gr. 12, uczyni	686	12
dni pieszych na rok 1065, dzień à gr. 6,	213	—
czynszu od mielnika i za pańszczyznę	232	12
za 55½ kur à gr. 10, czyni	18	15
arendy browarnej	600	—
Summa prowentu	1750	12

Z tej detrunkując na Podstarościę 80 —
zostaje *liquidi proventus* 1670 12
z którego, *relictis trinis sortibus* dla W. Possessorki, należy kwarty 417 18
a ta na komorze lwowskiej bydź powinna w czasie swoim wypłacona.

Cerkiew w tej wsi pod tytułem Wniebowstąpienia Pańskiego, której jest Parochem Ksdz Teodor Prokopowicz, a to za daną na osobę swoją prezentą *de data ejus die 21. Februarii 1758. anno.* Ta cerkiew bez erekcyi stoi. W tejże wsi Zniesieniu są grunta różne wielu osób świeckich i duchownych. Z między tych pokładał prawo JMśc Ksdz Benedykt Jaśkiewicz, Kanonik katedralny ormieński lwowski, na łakę w gruntach zniesieńskich będącą, donacyą od Sławetnych i Uczciwych Mikołaja i Grzegorza Iwaskowiczów, Ormian Mieszczan lwowskich, kościołowi ormieńskiemu zapisującą, w Grodzie lwowskim *feria 2da post dominican Ramis Palmurum 1616.* roku zeznaną. Także Sławetni Sebastyan i Maryauna Feszynierowie, Mieszczanie lwowscy, pokazywali pozwolenie, od JW. JMPana Bonifacego Mniszcha, Starosty lwowskiego *die 15. Julii 1628. anno* dane, od Najjaśniejszego Władysława IV. *die 25. Octobris 1634.* potwierdzone, używania sianozęci w gruntach zniesieńskich, Protaszca zwanej, z oznaczeniem czynszu płacenia do Zamku lwowskiego, Sławetnym Raczkowolskim służące, a od tych w aktach burgrabskich lwowskich *feria 2da post festum s. Annæ 1698. anno* na osobę

JP. Stefana Sumańczewskiego, tudzież *ex re ejusdem in personam* JP. Kazimierza Snigurskiego, a od tegoż na osobę Stawetnych terazniejszych Possessorów *feria 2da post festum Præsentationis Beatissimæ Virginis Mariæ 1750. anno* donacyą zeznaną. Są i inni Possessorowie gruntów zniesieńskich, jako to: Ksża Dominikanie lwowscy, Ksża Karmelici ś. Marcina i Prowizorowie szpitala ś. Ducha, którzy *ad tot nostras requisitiones* byli w pokazaniu prawa *renitentes*; tych *pro animadversione* do przyzwoitej Zwierzchności odsyłamy. W tej wsi znajduje się ćwierć roli sołtyckiej. *Item* są różne grunta, które prawem nabytem Mieszczanie i Przedmieszczanie lwowscy, także Duchowni i Klasztory trzymają; z tych niektórzy czynsze Possessorowi płacą, jak w summaryuszu intraty *Pod zamcz* a wyrażono, inni zaś żadnych czynszów nie płacą, i praw, za jakimi co który *possidet*, nie pokazali.

Wieś Prussy.

Possessorką tej wsi WJMPani Ewa z Kunieckich Potocka *vigore juris communicativi* od ś. p. Króla Augusta III. *de data* w Warszawie *die 7. Junii 1752.* sobie łaskawie konferowanego, *item* intromissyi do tej wsi po śmierci ś. p. męża swego wziętej, i przed Aktami grodzkiemi lwowskimi *feria 2da ante festum s. Valentini Presbyteri proxima anno Domini 1764.* zeznanej.

Podług opisanja w osobnym inwentarzu, w granicach na południe z wsią Kamienopolęm, królewszczyzną, ma sprzeczkę i kłótnie.

Poddanych w tej wsi jest *in Nr. 63;* z tych do arendy jednego, do usługi dworskiej i strzeżenia lasu wyłączając 4, zostaje reszta do intraty.

Powinności ich takie: z ćwierci jednej pola dwa dni w tydzień przez rok cały, po kurze jednej, jaj pięć i motków sześć; z pół ćwierci dzień czem mogą w tydzień przez rok cały robią, po pół kury, po półtrzecia jaja dają, i po trzy motki przędą; chałupnicy w tydzień przez rok po dniowi jednemu pieszo odbywają, tyleż co i z pół ćwierci dają i przędą. Dziesięciny pszczelnej nie dają. Tkacze warstatowego po fl. 2 płacą. Zakos, obkos, zażyn, obżyn, tłokę jedną, za co uczestowani od dworu bywają, i szarwarki robią, stróżę kolejno odbywają. Są i inne powinności, które że w intratę nie wchodzi, położone tylko w inwentarzu osobliwie spisany, przez JPa Wojciecha Janiszewskiego, tej wsi dyspozytora, podpisany i zaprzysiężony, do Prześwietnej Komissyi odesłany. Z tych tylko wyrażonych powinności, czynszów i danin roczną stanowiąc intratę,

prowent taki:

	fl.	gr.
3536 dni ciągłych na rok à gr. 12	1414	12
364 dni pieszych na rok à gr. 6	72	24
40½ kur danych à gr. 10	13	15
202½ jaj kurzych à <i>solid. 1</i>	2	7½
231 motków à gr. 3	33	3
10 tkaczów warstatowego à fl. 2	20	—
czynszu od mielników i nierobiących pańszczyzny	91	8
z arendy karczemnej podług kontraktu	1286	24
Summa prowentu	2924	3½

(Ciąg dalszy nastąpi.)

⁸⁾ Tu opuszczone „robią“. — ⁹⁾ Tu znowu brakuje „dają“.

Główniejsze miasta w Galicyi.

(Ciąg dalszy. — Ob. nr. od 17—48.)

Obok wyżej wymienionych najważniejszym jest przywilej Jana Tarnowskiego, wydany r. 1550 nazajutrz po św. Michale, określający dokładnie prawa i powinności osadników nowego miasta. Miał Tarnowski zamiar, jak z rzezonego okazuje się dokumentu, założyć gród wielki, któryby do pierwszych w kraju z czasem mógł się zaliczać. Sprowadzał on tu osadników z swych dóbr mazurskich z Tarnowa, którzy tu przedtem włość Białą, w pobliżu Tarnopola, do niego do dzisiaj jeszcze należącą, założyli.

Z dokumentu, o którym mowa, przekonujemy się iż miejsce w którym przed niedawnymi czasy miasteczko Tarnopole w pustem i nieurodzajnem polu założone zostało, było przedtem nieraz koczowisko najezdniczych i łupieżnych nieprzyjaciół; w onym zaś czasie było to już siedlisko dla ludzi stosowne i dogodne, iż z pomocą boską nie tylko już w niej niemały ludzi zgromadził się i usadowił poczet, ale z każdym dniem większego spodziewać się można było napływu, z powodu bezpiecznego schronienia pod bokiem świeżo wzniesionych warowni. Już stał naówczas zamek przez Hetmana wzniesiony, gdyż o tem jak widzimy wódz najprzód pomyślał; tudzież w stosowną załogę i w przybory do obrony należące dostatecznie i starannie go opatrzył; tak iż nie tylko w nim Tatarom, onym ustawicznym tych ziem nieprzyjaciółom, ale i innym przypadkowo naszym opierać się będzie można.

Miał już wówczas Tarnopol prawo magdeburskie z wójtem i urzędem ławniczym. W przywileju tym stwierdza Hetman iż tenże wójt z swym sądem ławniczym prawu przewodniczyć, tudzież wszystkie sprawy tak zbrodnicze jako i mieszczanckie, jakiegokolwiekby stanu i rodzaju się zdarzyły, jakich zwyczaj i zatwierdzone używanie prawa magdeburskiego wymaga, sędzić mogą, oraz one śledzić, rostrzygać i wyroki tak stanoweze jak i rozjemcze wydawać, z zachowaniem wolności odwoływania się do wyższych sądów. Radzie zaś miejskiej obranej, oddany zarząd miejski z wszelką władzą kierowania stanem gminnym, według przepisanej jej prawa niemieckiego.

Odwołuje się też Hetman w rzezonym dokumencie iż innem rozporządzeniem i ustawą przepisany już jest sposób i porządek obrony, której w czasie napadu wroga ściśle trzymać się mają. Obecnie zaś przykazuje mieszkańcom aby w siedliskach swoich przyzwyczajeni mieszkali domostwa, trybem miastowym ozdobne, a nie chaty sielskie mieli, takowe wedle możności swojej ile być może najobszerniej, najokazalej, i dla użytku ludzi ze wsząd się gromadzących najdogodniej stawiali.

Wspomina dalej Hetman iż na mocy danego już pozwolenia królewskiego przeprowadzony ma być tędy gościniec z różnych miasteczek i postanawia pobór opłaty na rzecz miasta od przejeżdżających tymże gościniecem.

Komu by zaś nie stało funduszu na budowę odpowiednią zamiarowi założyciela i znaczeniu nowego miasta, temu nakazuje Hetman niechaj przeda budowlisko i posiadłość swoją innemu, coby ufny w te warownie i umieszczoną w nich załogę, pod jej skrzydłem bezpiecznie siedlisko tu swoje ustalić chciał. Nadaje zaś mieszczanom zupełną wolność domostwa i posiadłości swoje przedawać, obdłużać, zamieniać, drugim ustępować i na wszelki inny sposób słuszny z rąk zbywać. Żydom pozwala w ulicach tylko mieć swe domostwa, a nie w rynku. Dbały o zaludnienie i rozszerzenie osady, nakazuje wójtowi że dla wszystkich którzyby zająć chcieli place pod

budowę domostw, ma takowe wymierzać tymże sposobem i porządkiem, według którego pierwsze wymierzone; a to tak aby domostwa obszerne, gdzie zajazdy być mają, w szerz łokci dwadzieścia cztery a wzdłuż pięćdziesiąt łokci przestrzeni objęły. Inne zaś domy postanawia Hetman iżby szerokości ośmnaście, a długości równie po pięćdziesiąt łokci miały.

Do każdego z tych domów dodane były ogrody za miastem, a mianowicie do większych domostw po czterdzieści łokci w szerz, a po sto pięćdziesiąt wzdłuż mające, do mniejszych zaś po trzydzieści łokci szerokie a po pięćdziesiąt długie. Nie wolno zaś było nikomu z tak uposażonych mieszczan odprzedać z osobna ogrodu od domostwa, lub też domostwa od ogrodu, lub też w jakikolwiek sposób posiadłość swą dzielić, lecz kto takową sprzedawać lub ustępować chciał, musiał razem domostwo z ogrodem zbyć, czego wójtowi i radnym pilnie przestrzegać Hetman nakazuje.

Co do pól rolnych rozkazał Hetman wymierzać łany i półłanki tym samym sposobem i tąż miarą wszecz i wzdłuż jak w miasteczku Załosecach. Gdyby zaś który z mieszkańców dom swój i rolę opuścił i do niego do ośmiu tygodni nie powrócił, lub nie zdał komu innemu swej posiadłości, ten utraci swe domostwo wraz z całą posiadłością, i ani on, ani dzieci jego żadnego już do tejsze własności rościć sobie nie mogli prawa. Stanowi też Hetman iż po rozdaniu wszystkich ról, gdy się czas wolności nadanej pierwotnie ukończy, następnie w latach późniejszych płacić ma każdy mieszczanin z domostwa swego dziedzicowi i jego następcom na św. Marcina czynszu groszy sześć, a komornicy po groszy trzy, tudzież z każdego łanu groszy dwanaście, i osepę z całego łanu dwa półmiarki owsa a z pół łanu półmiarek miary Załozieckiej.

Kto w browarze dziedzica piwo warzył, miał płacić od tego po cztery grosze, tudzież od słodowni po cztery grosze. Wolno zaś mieszczanom albo wspólnie, albo każdemu z nich z osobna wystawić własny browar i słodownię i w nich bez żadnej dziedzicowi opłaty piwo warzyć, ale nie wolno im było z uszczerbkiem dochodu dziedzica innym w browarach swych robienia piwa dozwalać, tak iż kto własnego nie posiadał browaru, ten winien był, jeżeli piwo warzyć chciał, czynić to za opłatą w browarze dziedzica, a nie w żadnym innym. Wszystkie zaś naczynia i narzędzia ku temu potrzebne dziedzica kosztem sprawione być miały. Zboże na robienie słodów tak jak i inne na własny użytek według tejsze ugody z młynów pańskich: Tarnopolskiego i ze wsi Hłoboczka brać mieli; jeżeli zaś takowe kupowali, płacić winni byli od miary pospolicie macą zwaną po groszu drożej niżli na targu publicznym. Jeżeli zaś nabywał kto słód gotowy na targu publicznym, winien był we młynie dawać odsepnego czyli miarowego od dwunastu pół miarków dwie mace.

Co do innych powinności powszechnych zobowiązał Hetman mieszczan Tarnopolskich odbywać w porze lata dwa dni robocizny, mianowicie jeden do żęcia zboża na folwarku, a drugi do koszenia siana. Również winni byli dawać daniny, zwyczajem w okolicy tej przyjętym, od pszczoł i wieprzów; a to od każdego pnia pszczoł na św. Michał po półtora grosza, a od wieprzów, karmionych żołądźką z lasów pańskich, dawać mieli każdego dwudziestego wieprza. Od tych zaś które karmione były w domu własnem zbożem i własną starannością, żadnej nie byli obowiązani dawać dziesięciny,

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Kolej Lwowsko - Czerniowiecka.

II.

W poprzedzającym artykule przytoczyliśmy powody, któremi rada zawiadowcza poparła wnioski, żeby Towarzystwo kolei Lwowsko-Czerniowieckiej przejęło koncesję na budowę drogi żelaznej do Jass, do Romanu i do Botuszan, którą rząd rumuński udzielił spółce z łona

Towarzystwa zawiązananej. Pierwszym z tych powodów był widok wielkich zysków, jakie nowe przedsiębiorstwo rokuje ze względu na nader korzystne warunki koncesyi. Jakoż przyznać potrzeba iż warunki te bardzo są pońętne.

Rząd rumuński przyrzekł iż przyczyni się do kosztów budowy w stosunku do 40.000 franków na każdy kilometr długości kolei budować się mającej. Że zaś droga żelazna z Suczawy do Jass, do Romanu, do Botuszan mieć będzie długości 217 kilometrów (około 29 mil niemieckich), przeto subwencya rządu rumuńskiego wynosić ma w ogóle 8,680.000 franków czyli prawie półczwarta miliona złotych walutą austryacką w srebrze. Koszta budowy i urządzenie całej 29. milowej drogi żelaznej obliczono na 230.000 franków za kilometr długości, czyli w ogóle na niespełna 50 milionów franków, rząd więc rumuński do kosztów budowy w $\frac{1}{6}$ części przykładać się będzie. Ale nie na tem koniec hojności i szczerobliwości rządu rumuńskiego. Cały kapitał budowy i urządzenia po strąceniu subwencji, nie o wiele przeniesie 40 milionów franków czyli 16 milionów złotych walutą austryacką w srebrze a przy tak stosunkowo miernym kapitale, rząd rumuński gwarantuje nowej drodze żelaznej czysty roczny dochód w wysokości przynajmniej 3,743.250 franków czyli półtora miliona złotych walutą austryacką w srebrze. Co kolej więcej przyniesie, to do akcyonaryuszów należeć będzie, wszelki zaś niedobór w czystym dochodzie do minimum powyższej cyfry oznaczonym, ze skarbu rumuńskiego dopłacony być ma.

Tak więc nowe przedsiębiorstwo przyrzeczoną ma nie tylko znaczną subwencję do kosztów budowy, ale nadto zagwarantowany sowity dziewięcioprocentowy coroczny czysty dochód od kapitału wyłożony się mającego. Korzystniejszych, ba nawet tak korzystnych warunków dotąd żaden jeszcze rząd nie przyznał spółkom, które się gwoli budowy dróg żelaznych zawiezywały. Snać rządowi rumuńskiemu bardzo na tem zależy żeby projektowana droga żelazna wybudowana została, hojnym więc jest i szczerym w przyrzeczeniach swoich i w zobowiązaniach, które na siebie przyjmuje.

Czyli zaś przyrzeczenia i gwarancje mało-wołoskie dość pewną są rękojnią, iżby główną podstawą przedsiębiorstwa takiego być mogły — to rzecz inna, w której rozbiór wdawać się nie będziemy. Dotąd powszechnie głoszono że w skarbie rumuńskim zawsze pustki, że dochody Multan i Wołoszczyzny nie wystarczają na opędzenie niezbędnych i koniecznych wydatków. Zachodzi więc pytanie czy w takim położeniu skarbu, rząd rumuński będzie w stanie wywiązać się z obowiązku dostarczenia przyrzeczonej subwencji, czy będzie miał z czego dopłacać corocznie do dochodów kolei, gdyby te w podobnym znalazły się położeniu jak dotychczasowe dochody kolei Lwowsko-Czerniowieckiej, które nawet na opłatę procentu od obligacyi pierwszeństwa nie wystarczają, a akcyonaryuszom nicby się nie dostało gdyby rząd austriacki corocznie z przeszło milionem złotych austriackich w srebrze, w pomoc nie przychodził.

Zaprzeczyć zresztą nie można że nowa droga żelazna, byle do Morza Czarnego doprowadzona została, silnie przyczynić się może do podniesienia kolei Lwowsko-Czerniowieckiej, która dopiero po przedłużeniu jej do Czarnego Morza stanie się ową arterią komunikacyjną, północno-zachodnią Europę z wschodnio-południową łączącą. W ten czas to spodziewać się będzie można, iż według słów p. Ofenheima kolej Lwowsko-Czerniowiecka obejść się zdoła bez corocznej dopłaty rządu austriackiego.

W dalszym ciągu sprawozdania p. Ofenheim mówił o operacyi finansowej, która, gwoli zebrania funduszy na budowę nowej drogi żelaznej, przeprowadzona być ma. W tym celu rada zawiadowcza zamierza wydać obligacye pierwszeństwa, to jest zaciągnąć pożyczkę z pierwszą hypoteką na przyszłej drodze żelaznej w nominalnej wysokości 39 milionów franków, i zarazem wydać 30.000 nowych akcyi po 500 franków a zatem w nominalnej wysokości 25 milionów franków. Dodawszy do sum tych subwencją rządu rumuńskiego, która jak wyżej powiedzieliśmy 8,680.000 franków wynosić będzie, cały kapitał na budowę użyć się mający, dojdzie do wysokości 72,680.000 frank.

Przenosi to prawie o całe 23 miliony franków kapitał, który według obliczenia p. Ofenheima do budowy drogi żelaznej z Suczawy do Jass, z odnogami do Romanu i do Botuszan, rzeczywiście użyty zostanie. Różnica ta pochodzi ztąd, iż przy obecnym stanie targu pieniężnego akcye i obligacye pierwszeństwa na koleje żelazne wydawane być muszą o 30 procent niżej pari a zatem prawie o trzecią część poniżej nominalnej wartości. Dziś bowiem tylko widok znacznych korzyści i nadzieja, że akcye lub obligacye pierwszeństwa, po niskim zwykle kursie emisyjnym nabyte, z zyskiem kilku lub kilkunastu guldénów pozbyć będzie można, przynęca kapitalistów i giełdowców do subskrybowania na akcye i obligacye pierwszeństwa dróg żelaznych.

Takim tylko sposobem zdołano zebrać fundusze na budowę drogi żelaznej siedmiogrodzkiej, kolei pod imieniem Arcyksięcia Rudolfa i całego szeregu dróg żelaznych, których budowa w ostatnich dwóch latach w Austrii i na Węgrzech rozpoczęta została, a których spis zwiększył cedulę kursów giełdy wiedeńskiej do rozmiarów dawniej nie znanych, wywołując zarazem spekulacyę na akcye i obligacye pierwszeństwa dróg żelaznych, o której przed niedawnym czasem nikt nawet nie zamarzył.

Dodać tu winniśmy, iż Rada zawiadowcza przyznała właścicielom akcyi kolei Lwowsko-Czerniowieckiej prawo pierwszeństwa w powzięciu akcyi na budowę nowej drogi żelaznej po kursie emisyjnym, tak iż na każde 5 akcyi kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 4 akcye kolei z Suczawy do Jass powzięte być mogą.

Następnie p. Ofenheim zawiadomił walne zgromadzenie, iż właściciele koncesyi przez rząd rumuński udzielonej, dla zupełnego zabezpieczenia budowy przyszłej drogi żelaznej, pod dniem 13. lipca bieżącego roku zawarli umowę z panem Tomaszem Brasseyem, według której p. Brassey za odstąpieniem mu subwencji rządu rumuńskiego, tudzież wszystkich akcyi i obligacyi pierwszeństwa zobowiązał się wybudować całą drogę żelazną z Suczawy do Jass z odnogami do Romanu i do Botuszan, z całym jej urządzeniem i wszelkimi budynkami, mostami itp., przyjmując na siebie wszelkie koszta wynagrodzenia za grunt pod budowę kolei zabrać się mający, oraz obowiązek opłacania procentu od akcyi i obligacyi pierwszeństwa, przez cały czas trwania budowy aż do zupełnego jej urządzenia. Procent od akcyi spłacany być ma po 7 od sta, zaś od obligacyi pierwszeństwa po 5 od sta od nominalnej wysokości.

P. Brassey z swej strony w porozumieniu z właścicielami koncesyi zawarł układ z bankiem anglo-austriackim, który zobowiązał się przejąć na własny rachunek po pewnym oznaczonym kursie akcye i obligacye pierwszeństwa, któreby na drodze subskrybcyi rozebrane nie zostały.

Akcye na 20 funtów szterlingów czyli na 200 zł. austriackich w srebrze opiewające, siedm od sta rocznego procentu w srebrze od nominalnej wartości przynoszące i które w przeciągu trwania koncesyi, to jest w 90 latach na drodze umorzenia spłacone być mają, akcye takowe emitowane będą po kursie 14 funtów szterlingów czyli 140 złotych austriackich w srebrze i po tym kursie nabyć ich mogą właściciele akcyi kolei Lwowsko-Czerniowieckiej, w stosunku jak wyżej wymieniliśmy.

Spłata akcyi i obligacyi pierwszeństwa w przeciągu 90 lat nastąpić ma z funduszu amortyzacyjnego, na którego utworzenie odkładana będzie corocznie odpowiednia kwota pieniężna z czystego dochodu przez rząd rumuński zagwarantowanego. Po upływie bowiem 90 lat i po zupełnem spłaceniu wszystkich akcyi i obligacyi pierwszeństwa, droga żelazna na własność tegoż rządu przechodzi.

Walne zgromadzenie po wysłuchaniu wywodu p. Ofenheima przyjęło jednomyślnie wnioski rady zawiadowczej tak pod względem przyjęcia koncesyi jak i pod względem przeprowadzenia operacyi finansowej, powyżej w głównych zarysach skreślonej. Rozpisana subskrybcya na akcye i obligacye pierwszeństwa najzupełniej się powiodła, jedne i drugie wkrótce po kursie emisyjnym w srebrze rozebrane zostały, i dziś już akcye na giełdzie wiedeńskiej kilka reńskich nadatku nad kurs emisyjny zyskują.

Roboty około budowy nowej kolei z Suczawy do Jass rozpoczęte już zostały i za dwa lata w zupełności ukończone być mają. Życzyc sobie wypada żeby i przedsiębiorcy z równą skwapliwością jęli się pracy, koleje nasze do Czarnego morza doprowadzić mającej. Bo nowa kolej najgorzejby na tem wyszła, gdyby w Jassach, w Romanie lub w Botuszanach ugrząść miała — przedłużenie do Czarnego morza żywotną dla niej kwestyą stanowi. Z tego powodu żałować wypada iż spółka, która się z łona kolei Lwowsko-Czerniowieckiej związała a o której w poprzedzającym artykule mówiliśmy, nie zdołała utrzymać się przy całkowitej koncesyi, która jej pierwiastkowo udzieloną została, bo w takim razie byłaby koleje galicyjskie samoistnie do Morza Czarnego doprowadziła, kiedy dziś pod tak ważnym względem w przykrej się znajduje od pruskich przedsiębiorców zawisłości, którzy dla własnych swych i odrębnych widoków roboty z swej strony przyspieszać lub opóźniać mogą.

Gorzelnie i browary w wschodnich i zachodnich powiatach Galicyi w 1868. r.

Nr.	Okręgi finansowe	Wydatek w miesiącu lipcu:				Wydatek w miesiącu sierpniu:			
		W ó d k a		P i w o		W ó d k a		P i w o	
		Ilość gorzelni	Ilość stopni alkoholometru	Ilość browarów	Ilość wiader	Ilość gorzelni	Ilość stopni alkoholometru	Ilość browarów	Ilość wiader
1	Brody	—	—	30	3.310	2	30.870	30	3.712
2	Kołomyja	1	1.890	7	532	3	25.620	6	755
3	Kraków	2	15.582	14	5.764	2	19.005	15	8.667
4	Lwów	—	—	17	3.774	4	89.313	15	3.360
5	Nowy - Sącz	—	—	15	2.508	—	—	15	2.128
6	Przemyśl	—	—	21	2.089	5	52.850	23	2.430
7	Rzeszów	—	—	21	1.432	—	—	25	2.104
8	Sambor	2	17.704	12	2.860	5	100.457	12	3.012
9	Sanok	—	—	14	1.636	—	—	15	2.095
10	Stanisławów	7	133.928	19	2.752	13	261.072	18	2.456
11	Tarnopol	—	—	15	3.294	1	20.468	15	3.030
12	Tarnów	—	—	16	1.802	2	13.216	15	1.758
	Razem	12	169.104	201	31.753	37	612.871	204	35.507
	Wydatek w samem m. Krakowie	—	—	7	1.658	—	—	7	2.423
	„ „ „ Lwowie	—	—	6	6.423	—	—	6	7.189
	Ogółem	—	—	214	39.834	—	—	217	45.119

Żupy solne

w wschodnich powiatach Galicyi.

Wywar i sprzedaż soli w lipcu 1868.					Wywar i sprzedaż soli w sierpniu 1868.				
W miesiącu	Wyrobito		Sprzedano		W miesiącu	Wyrobito		Sprzedano	
	cetnarów	funtów	cetnarów	funtów		cetnarów	funtów	cetnarów	funtów
lipcu 1868.	211.416	—	322.199	—	sierpniu 1868.	177.995	—	146.054	—
lipcu 1867.	301.044	—	297.794	—	sierpniu 1867.	257.703	—	178.814	—
zatem w miesiącu	} więcej		24.405	—	zatem w miesiącu	} więcej		—	—
lipcu 1868.	} mniej		89.628	—	sierpniu 1868.	} mniej		79.708	32.760

W y k a z

produkcji cukru z roślin krajowych w miesiącach lipcu i sierpniu 1868 r.

W miesiącu marcu i kwietniu 1868 r. cukrownie w Pisarowicach, Łancucie i Tłumaczu nie były w ruchu.

Statystyka krajowa.

(Ciąg dalszy. — Ob. nr. 48.)

Starostwo górnicze we Lwowie ustanowione zostało prowizorycznie na mocy rozporządzenia ministerstwa skarbu z dnia 20. września 1855. (D. u. p. nr. 162) jako władza górnicza pierwszej instancyi. W sprawach dotyczących administracyi regaliów górniczych w lwowskim okręgu administracyjnym starostwo górnicze podlegało zawsze namiestnictwu lwowskiemu a w sprawach dotyczących administracyi regaliów górniczych na Bukowinie, rządowi krajowemu w Czerniowcach, działającym prowizorycznie w charakterze wyższych władz górniczych.

Na mocy rozporządzenia cesarskiego z dnia 13. września 1858 uorganizowane zostały ostatecznie starostwa górnicze w całej monarchii i dla okręgu dotychczasowego prowizorycznego starostwa górniczego we Lwowie, po zniesieniu prow. komisaryatu górniczego, ustanowione zostało starostwo górnicze z siedzibą we Lwowie, zawiadujące bezpośrednio całym swoim okręgiem.

Gdy w skutku najw. postanowienia z d. 22. kwietnia 1860 rząd krajowy w Czerniowcach został rozwiązany, starostwo górnicze podlegało nadal namiestnictwu lwowskiemu jako tymczasowej wyższej władzy górniczej aż r. 1861 Księstwo Bukowińskie otrzymało samoistny rząd krajowy.

W okręgu lwowskiego starostwa górniczego zajmują przedsiębiorstwa 180 miar górniczych rozległości 2,332.301 sążni kwadrat. tudzież 19 miar powierzchni rozległości 471.653 sążni kwadratowych razem 2,803.954 sążni kwadrat., a mianowicie w lwowskim okręgu admini-

stracyjnym 2,343.776 sążni kwadrat., na Bukowinie 460.178 sążni kwadratowych.

Przedsiębiorstwa górnicze.

I. W o k r ę g u l w o w s k i m.

a) w byłym obwodzie Żółkiewskim.

Spółka „Gottesseggen“ we Lwowie, posiada 4 miary górnicze węgla brunatnych pod Rudą magierowską, 3 miary pod Rawą, 6 miar pod Kamionką wołoską, 40 miar pod Glińskiem i Skwarzawą.

Doms Robert, przedsiębiorca we Lwowie, posiada 2 miary węgla brunatnych pod Mokrotynem i 2 pod Glińskiem.

Zofia z Jędrzejewiczów Czermińska w Glińsku, posiada także 1 miarę górniczą węgla brunatnych.

b) w byłym obwodzie Złoczowskim.

Spółka „Gottesseggen“ posiada 17 miar górniczych węgla brunatnych w Podhorcach, 16 pod Jasienową i 1 miarę górniczą pod Woroniakami.

c) w byłym obwodzie Samborskim.

Smółka Franciszek Dr. praw, posiada 1 miarę powierzchni rudy żelaznej pod Biskowicami i 8 miar górniczych pod Zubrzykami i Majdanem.

d) w byłym obwodzie Sanockim.

Flenning Br. Arnim Fryderyk, właściciel fabryki żelaza w Cisny, posiada 3 miary górnicze pod Cisną, Lisznią i Zubraczem.

Sułkowski August książę, właściciel fabryki żelaza w Duszatyń, posiada także 2 miary górnicze.

e) w byłym obwodzie Stryjskim.

Rządowa fabryka żelaza w Mizuniu posiada 7 miar górniczych pod Mizuniem, Kniaziołką i Wełdzirzem, a 6 miar powierzchni pod Żydaczowem, Rogoźnem, Podbereżem, Smochowem i Witwicą.

Pietruski Oswald, właściciel fabryki żelaza w Soporcie, posiada 8 miar górniczych rudy żelaznej pod Sopotem, Somielnicą i Podhorodeami.

Eugeniusz hr. Kinski właściciel fabryki żelaza w Skolem (Augustów) posiada 5 miar górniczych pod Skolem i Korostowem i 6 miar powierzchni pod Żydaczowem.

Władysław hr. Badeni, właściciel fabryki żelaza w Dembinie, posiada 5 miar górniczych pod Synowudzkim, Kórczynem, Stepanową i Kamionką a 1 miarę powierzchnią pod Hnizdyczowem i 1 pod Żydaczowem.

Reinhold br. Winterfeld, właściciel fabryki żelaza w Maysmówce i Ludwikówce posiada 1 miarę górniczą pod Niagrynem, a 2 miary górnicze w Ludwikówce i 2 miary powierzchni pod Żydaczowem.

f) w byłym obwodzie Kołomyjskim.

Henryka Hecker w Myszyniu, posiada także 17 miar górniczych węgla brunatnych.

Uprzyw. spółka akcyjna do fabrykacji cukru w Tłumaczu, posiada 11 miar górniczych i 1 nadmiar węgla brunatnych pod Nowosielią.

C. K. k. administracja salin w Delatynie posiada 2 miary powierzchni asfaltu surowego pod Kozmaczem i Ruszczowem.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Dokumenta i dyplomy.

Wieliczka. Rok 1588.

Król Zygmunt III. na sejmie koronaeynem wszystkie przywileje Miastu Wielicze przez Poprzedników swoich wydane, tudzież uchwały Gminy i Rady wielickiej ogółem zatwierdza.

1 2 **Sigismvndvs** | **Tertius** Dei gratia Rex Poloniae, Magnus
Dux Lituaniae, Russiae, Prussiae, Masouiae, Samogitiae, Liuaniae(ue)
etc. etc. nec non eadem gratia designatus Rex Sueciae, Magni-
q(ue) Ducatus Finlandiae Haeres. Significamus p(ræse)ntibus l(i-
3 te)ris n(ost)ris quorum intereset vniuersis et singulis, | Qvia
licet in p(ræse)nti felicis Coronationis n(ost)ræ ¹⁾ Conuentu om-
nia in vniuersum iura, priuilegia, literas, immunitates publicas et
priuatas, omnium Regni et Dominiorum nostrorum incolarum, sta-
4 tus, conditionis et dignitatis cuiusuis, tam spiritualis, quam Se-
cularis Ordinis hominu(m) | ab antecessoribus n(ost)ris ritè con-
cessas abunde iam approbauerimus, et confirmauerimus, eadem-
q(ue) nos sancte et inuolabiliter, iureiurando eam in rem præ-
stito seruaturos receperimus, Tamen ad intercessionem, nomine
5 Ciuium nostrorum **Wieliciensium** ²⁾ eorundem omnia et | sin-
gula iura, literas, priuilegia, immunitates, libertates, prærogatiuas,
exemptiones, et consuetudines quasuis laudabiles, nec non Depo-
sitoria, decreta, Concessiones, Plebiscita, Senatusconsulta, et alia
6 omnia eo pertinentia, per quoscunq(ue) Reges, Principes, Duces,
et quosuis antecessores n(ost)ros legitime concessa et emanata,
tam in genere quam in specie, non secus atq(ue) hic inserta et
scripto comprehensa essent, autoritate n(ost)ra approban(dum)
et confirman(dum) esse hisce specialibus l(i)te)ris nostris duxi-
7 mus, prout approbamus, confir|mamus, ratificamusq(ue) quantum
quidem de iure est et vsus eorum habetur, p(ræse)ntibus l(i)te-
ris n(ost)ris, eaq(ue) omnia vim roburq(ue) debitum obtinere
voluimus. In cuius rei fidem præsentibus manu n(ost)ra subscriptas
Sigillo Regni n(ost)ri consignari mandauimus. Datæ **Cracouiae**
8 in | Conuentu g(e)n(er)ali Coronationis n(ost)ræ die vltima Ja-
nuary, Anno Domini **Millesimo, Qvingentesimo, Octo-**
gesimo, Octauo. Regni vero n(ost)ri Primo, Pr(æse)ntibus
R(evere)ndissimis, R(evere)ndis, Illustribus, Magnificis, Genero-
sis, et V(e)n(er)abilibus, ac Nobilibus, Stanislaw Karnkowskj
9 Dei gr(ati)a Ar|chiepiscopo Gnesnen(s) Legato nato, et regni
n(ost)ri Primate, Petro Miskowskj Cracouien(s), Hieronimo Roz-
drazewskj Wladislaien(s), et Pomeraniae, Alberto Baranowskj
Przemislien(s), et Regni n(ost)ri ViceCancellario, Melchiore Ge-
droicz Samogitiae, Laurentio Gosliczkj Camenecen(s) eadem
10 gr(ati)a | Episcopis, Andrea Comiti ³⁾ in Tencin Crae(oviensi),
et Cap(it)ane)o Zatorien(s), Hrubieszouien(s)q(ue), Alberto à
Lasko Siradien(s) Palatinis, Joanne Kiszka de Cziechanouiee,
Capitaneo G(e)n(er)ali terrar(um) Samogitiae, Joanne Splawskj
de Targoua gorka Jumiwladislaien(s), Nicolao Sapieha Min-
11 scen(s) Palatinis, Stanislaw Comite de Tarnow Sendomirien(s),

Zygmunt Trzeci z Bożej łaski Król Polski, Wielki Książę Litwy, Rusi, Prus, Mazowsza, Żmójdzi itd. itd. a z tejsze łaski wyznaczony Król Szwecyi i Wielkiego Księstwa finlandzkiego Dziedzic. Oznajmiamy tym listem Naszym wszystkim w ogóle i w szczególności, do których to należy: Chociaż na terażniejszym Sejmie szczęśliwej koronacyi Naszej wszystkie w powszechności prawa, przywileje, listy, swobody publiczne i prywatne wszystkich Królestwa i Państw Naszych Mieszkańców wszelkiego stopnia, powołania i godności tak duchownego jako też świeckiego stanu osób, od Poprzedników Naszych należycie dane, już dostatecznie potwierdziliśmy, i one przysięga na to wykonaną święcie i nietykalnie zachować obowiazaliśmy się: jednak na przyczynę, za Mieszczanami Naszymi **wielickimi do Nas wniesioną, wszystkie w ogóle i w szczególności prawa ich, listy, przywileje, swobody, wolności, pierseństwa, wyjątkowości i wszelkie zwyczaje chwalebne, tudzież składy, wyroki, ustępstwa, postanowienia pospólstwa i Rady, i inne do nich należące, przez któregokolwiek z Królów, książąt a Poprzedników Naszych prawowicie nadane i wydane, tak w ogółach jako też w szczegółach nie inaczej jak gdyby tu przytoczone i pismem wyrażone były, powagą Naszą uznać i osobnym dokumentem potwierdzić postanowiliśmy, jakoż o ile z ustawami zgodne i w używaniu są, niniejszym listem Naszym uznajemy, pochwalamy i potwierdzamy, chcąc to mieć, aby w mocy i należytej wadze były. W dowód czego niniejsze ręką Naszą podpisawszy, w pieczęci Naszej odcisk opatrzyć rozkazaliśmy. Dano w **Krakowie** na Sejmie walnym koronacyi Naszej, ostatniego stycznia lata Pańskiego **Tysiącznego Pięćsetnego Ośmdziesiątego Osmego**, a w pierwszym Naszego królestwa, w przytomności Najprzewielebniejszego, Przewielebnych, Dostojnych, Wielmożnych, Rodowitych, Czcigodnych i Szlachetnych: Stanisława Karnkowskiego, z Bożej łaski Arcybiskupa gnieźnieńskiego, Legata wrodzonego i królestwa Naszego Prymasa; Piotra Myszkowskiego krakowskiego, Hieronima Rozdrażewskiego włoctawskiego i pomorskiego, Wojciecha Baranowskiego przemyskiego i Podkanclerzego koronnego, Melchiora Giedrojcia żmójdzkiego, Wawrzyńca Goślickiego kamienieckiego, z tejsze łaski Biskupów; Andrzeja Hrabi na Tęczynie krakowskiego a zatorskiego i hrubieszowskiego Starosty, Wojciecha z Łaska sieradzkiego — Wojewodów; Jana Kiszki z Ciechanowcu generalnego Starosty ziem żmójdzkich; Jana Splawskiego z Targowej Górki inowłoctawskiego, Mikołaja Sapiehy mińskiego — Wojewodów; Stanisława Hrabi z Tarnowa sądomirskiego a stobnickiego Sta-**

1) W oryginalne jest „nostro“. — 2) Tu opuszczone „ad Nos factam.“ — 3) Zamiast „Comite“.

et Cap(i)t(ane)o Stobnicen(si), Nicolao Konarskj Calisien(si), Nicolao Taluos Samogitiæ, Martino Lesnouolskj de Obori Podlasiens(i), et Cap(i)t(ane)o Losicen(si), Nicolao Fierlei de Dąbrowicza Rauen(si), Joanne Dulskj | Culmen(si), Tesaurario Regni g(e)n(er)ali, Branscen(si), Rogosnen(si), Suiec(en)si, Surasen(si)q(ue) Cap(i)t(ane)o, Joanne Koscielczkj Międzyrzecen(si), et Cap(i)t(ane)o Bydgostien(si), Nicolao Ligęza de Bobrek Wislicien(si) et Cap(i)t(ane)o Biecen(si) Zydaczouien(si)q(ue), Nicolao Fierlei de Dąbrowicza Biecen(si) | Referendario Curie Regni n(ost)ri, Cap(i)t(ane)o Nouæ Ciuitatis Corczin Cazimirien(si)q(ue), Georgio Mniszek de Magna Kunczyce, Radomien(si), et Cap(i)t(ane)o Sanocen(si), Sokalen(si)q(ue), Joanne Myszkowskj Zarnouien(si), Joanne Osowski Polancen(si), Joanne Bogusz Czechouien(si) | et Cap(i)t(ane)o Zwolenen(si), Stephano Grodzinskij Naklen(si), et Cap(i)t(ane)o Valcen(si), Christophero Komorowskj Oswiecimen(si), Stanislao Gostomskj de Lezenice Sochacouien(si) et Capitaneo Rauen(si), Stanislao Krasinskij Ciehanouien(si). Stanislao Bykowskj Konarien(si) in | terra Lancic(en)si Castellanis, Andrea Opalinskj de Bnin, supremo Regni n(ost)ri Marsalco, et Generali Maioris Poloniae Cap(i)t(ane)o, Joanne Zamoiskj, supremo Regni Can(ella)rio, et Generali exercituum, Belzen(si), Marienburgen(si), Kniszinen(si), Międzyrzecen(si), Krzeszouien(si)q(ue) Cap(i)t(ane)o, Petro Tyliczkj Secretario maiore Regni, Præposito Gnesnen(si) et Canonico Crac(oviensi), Joanne Tarnawskj Referendario Curie Regni Cracouien(si), Wladislai(en)si, Lancic(en)si, Krusui(en)si)q(ue) Præposito. Joanne Piotrowskj Decano Posnanien(si), Custode | Sandomirien(si), Scholastico Lancic(en)si, et Canonico Cracouien(si), Joanne Galezynskj Cantore Gnesnen(si), Scholastico Wladislai(en)si et Canonico Cracouien(si), Secretarijs n(ost)ris, Constantino Duce in Ostrog, Magni Ducatus Lituaniæ incisore, et

18 Vlodymirien(si) | Nicolao Zebrzdowskj ⁴⁾ Generali Crac(ouiensi) Boleslai(en)si)q(ue), Stanislao Pękoslawskj Sandomirien(si) et Marienburgen(si) in Liouonia, Alexandro Konieczpolskj Vielunen(si), Hieronimo Mielieczkij Brzesten(si) in Cuiavia, Paulo Vchanskj de Sluzewo Drohobiceu(si) | Joanne Toma à Drohoiow Premisl(ien)si, Petro Opalenskj de Bnin, Naklen(si), Rohatinen(si)q(ue), Petro Miskowskj Osuiecimen(si), Stanislao Prziemskj Kuninen(sl), Joachimo Ocieskj, Olstinen(si), Stanislao Szafraniecz de Pieskowa Skala Lelouien(si), Sebastiano | Lubomierskj Dobcic(en)si, Salinar(um) Crac(oviensi) præfecto, Stanislao Lanckorunskj de Brzezic Skalen(si) Capitaneis, Stanislao Czikowskj de Woislawicze Crac(oviensi), Georgio Radoszowskj Boxa Vielunen(si), Kiliano Drohoiowskj à Drohoiow Præmislien(si) Baltasaro |

21 Stanislawskj Sanocen(si), Venceslao Vronieczkij Chelmen(si) Suecamerarijs, Joanne Gajewskj Posnanien(si), Felice Czerskj Crac(oviensi), Suieroslaus ⁵⁾ Orzelskj Calisien(si), Stanislao Karzinskj Siradien(si), Petro Strzala Zatorien(si) Judicibus Terrestribus, et alys | multis Secretarijs, Officialibus, et Aulicis n(ost)ris, Terrarum vero Nuntijs omnibus ad præsentem Conuentum congregatis.

Sigismundus Rex

La(u)r(enti)us Gembicki s(ub)s(cripsi)t

Napisy na odwrotnej stronie dokumentu:

Confirmatio Sigmuntha Trzeciego.

Conflrmatio Sigismundi III. Regis.

Induct(um) in Donatum

Nr. 76.

Nr. 66. Visum. Priuilegium Sigismundi Aug(usti) ⁶⁾ Confirmationis Jurium Ciuitaten(sibus) Vielic(en)sibus) A(uno) 1558 ⁷⁾

Numero 5to | Nro. 7.

rosty, Mikołaja Konarskiego kaliskiego, Mikołaja Talwosza śmójdzkiego, Marcina Leśniowolskiego z Obór podlaskiego a łosickiego Starosty, Mikołaja Fierleja z Dąbrowicy rawskiego, Jana Dulskiego chełmieńskiego, generalnego Podskarbiego koronnego, a brańskiego, rogozińskiego, świeckiego i surazkiego Starosty, Jana Kościeleckiego międzyrzeckiego a bydgoskiego Starosty, Mikołaja Ligęzy z Bobrka wiślickiego a bieckiego i zydaczowskiego Starosty, Mikołaja Fierleja z Dąbrowicy bieckiego, Referendarza nadwornego koronnego a nowomiejsko-korczyńskiego i kazimierskiego Starosty, Jerzego Mniszka z Wielkich Końcyc radomskiego a sanockiego i sokalskiego Starosty, Jana Myszkowskiego żarnowieckiego, Jana Osowskiego polanieckiego, Jana Bogusza eschowskiego a zwolenkiego Starosty, Szczepana Grodzińskiego nakielskiego a waleckiego Starosty, Krzysztofa Komorowskiego oświęcimskiego, Stanisława Gostomskiego z Leżenic sochaczowskiego a rawskiego Starosty, Stanisława Krasieńskiego ciechanowskiego, Stanisława Bykowskiego konarskiego w ziemi łęczyckiej — Kasztelanów; Andrzeja Opalińskiego z Bnina wielkiego Marszałka koronnego a generalnego wielkopolskiego Starosty; Jana Zamojskiego wielkiego Kanclerza koronnego i wojsk Hetmana a bełzkiego, malborskiego, knyszynskiego, międzyrzeckiego i krzeszowskiego Starosty; Piotra Tylickiego starszego Sekretarza koronnego, Proboszcza gnieźnieńskiego a krakowskiego Kanonika: Jana Tarnawskiego Referendarza nadwornego koronnego a krakowskiego, wrocławskiego, łęczyckiego i kraświckiego Proboszcza, Jana Piotrowskiego Dziekana poznańskiego, Kustosza sądomirskiego, Scholastyka łęczyckiego a krakowskiego Kanonika, Jana Galczyńskiego Kantora gnieźnieńskiego, Scholastyka wrocławskiego a krakowskiego Kanonika — Sekretarzów Naszych; Konstantego Książęcia na Ostrogu, Krajezego wielkiego Księstwa litewskiego a włodzimierskiego, Mikołaja Zebrzydowskiego krakowskiego generalnego i bolesławskiego, Stanisława Pękosławskiego sądomirskiego i maryenburskiego w Infantach, Aleksandra Konieczpolskiego wieluńskiego, Hieronima Mieleckiego brzeskiego na Kujawach, Pawła Uchańskiego ze Służewa drohobyckiego, Jana Tomy z Drohojowa przemyskiego, Piotra Opalińskiego z Bnina nakielskiego i rohatyńskiego, Piotra Myszkowskiego oświęcimskiego, Stanisława Przyjemskiego konińskiego, Joachima Ocieskiego olsztyńskiego, Stanisława Szafranca z Pieskowej Skaly lelowskiego, Sebastjana Lubomierskiego dobczyckiego a Zarządcy żup krakowskich, Stanisława Lanckoronskiego z Brzezic skalckiego — Starostów; Stanisława Czikowskiego z Wojsławic krakowskiego, Jerzego Radoszewskiego Boksy wieluńskiego, Kiliana Drohojowskiego przemyskiego, Baltazara Stanislawskiego sanockiego, Wacława Wronieckiego chełmskiego — Podkomorznych; Jana Gajewskiego poznańskiego, Szczepnego Czerskiego krakowskiego, Swierosława Orzelskiego kaliskiego, Stanisława Karzyńskiego sieradzkiego, Piotra Strzala zatorskiego — Sędzów ziemskich; tudzież wielu innych Sekretarzów, Urzędników i Dworzan Naszych, oraz wszystkich Posłów ziemskich, na teraźniejszym Sejmie zgromadzonych.

Zygmunt Król.

Wawrzyniec Gembicki podpisał.

Potwierdzenie Zygmunta III. Króla.

Wciągnięto w księgę pamiętnikową.

L. 76.

L. 66. Widziano, Przymilej Zygmunta Augusta ⁶⁾ potwierdzający prawa Mieszczanom wielickim roku 1558 ⁷⁾.

L. 5. L. 7.

Oryginał pergaminowy o 628 milimetrach długości u góry a 651 u dołu, zaś o 408 milim. z lewej a 417 z prawej. Przy odrywaniu pieczęci nie tylko część pergaminu ze zagiętką u dołu wydarta została, ale też od prawej dziurki ku górze w lewo aż po szesnasty wiersz osnowy rozdarty.

Wolański Franciszek Ksawery.

⁴⁾ Zamiast „Zebrzydowski“. — ⁵⁾ Zamiast „Suieroslao“. — ⁶⁾ i ⁷⁾ Mylnie, jak to sam dokument udowadnia.